

മധ്യ ദാറാറിയൻ

സെപ്റ്റംബർ 2010

എഡിറ്റർ
ജോർജ്ജ്
കാടമ്പകാവിൽ

രത്നഗം ശരിയും ആദ്ധ്യത്വാർഹമാണ്

“ മകൻ കല്യാണക്കാരുത്തിൽ വലിയ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാണ് തന്ത്രം. അവൻ ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു പ്രമുഖ ഇൻസ്റ്റിറ്ച്ചറ്റിൽ നിന്നും എൻജിനീയറിംഗ് ബിരുദം നേടി, ഉടനെ തന്നെ ഒരു കേന്ദ്രസർക്കാർ സംവിധാനത്തിൽ ഉയർന്ന ശമ്പളവും, മറ്റൊരു കിട്ടാത്തത്ര സൗകര്യങ്ങളും ഉള്ള ഒരു ജോലിയും ലഭിച്ചു. ജോലിയിൽ സമർത്ഥനാണ്. രാജ്യത്തിന് അഭിമാനകരമായ നേടങ്ങൾ അവൻ ടീം ചെയ്തെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷേ ജോലി സ്ഥലത്തെ വടംവലികളും, പക്ഷപാതങ്ങളും, അവധിക്കളും അവൻ ദുസ്ഥിതിയിരുന്നു. മകൻ വളരെ സെൻസറിപ്പിച്ച് ആണ്. വളരെ ഉയർന്ന മുല്യങ്ങളും ആദർശങ്ങളുമാണ് അവന്റെ. ചില മേലുദ്ദോഗസമരൂട്ട് പെരുമാറ്റം മൂലം രാപകൽ ജോലി ചെയ്യേണ്ടി വന്നതും മറ്റും, പീഠനമായി തോന്തിയപ്പോൾ അവൻ ആ ജോലി രാജി ചെയ്തു. ഉടൻ തന്നെ ഒരു എംഎസ്സി തിൽ കൂടുതൽ ശമ്പളത്തിൽ മറ്റാരു ജോലിയും അവൻ ലഭിച്ചു. എങ്കിലും ആദ്യത്തെ ജോലിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജീവിത സൗകര്യങ്ങളുടെ ഒരുംശം പോലും പുതിയ ജോലിയിൽ ഇല്ല എന്ന തിരിച്ചറിയിപ്പും അവനെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നു.

എൻ്റെ സാരേ, ആദ്യം ജോലി ചെയ്തിരുന്നിടത്ത് ഉദ്ദോഗസ്ഥരക്കു വേണ്ടി നല്ല ഒരു ടൗൺഷിപ്പും, അതിൽ സകല സൗകര്യങ്ങളുമുള്ള കാർട്ടേഞ്ചസും അവനുണ്ടായിരുന്നു. അതോക്കെ കണ്ണപ്പോൾ അന്ന് അവനോട് താണ് ആവുന്നത് പറഞ്ഞതാണ്, മോനെ ഇനി ഒരു കല്യാണം കഴിച്ച് സന്താനം കൂടുംബം ഇവിടെ കരുപ്പിപ്പിക്കാം. അപ്പോൾ പലവിധ പരിഗണനകൾ ചെയ്തു, കൂടിച്ചു കൂടി കഴിയെടു എന്നു പറഞ്ഞത് അവൻ ഒഴിവിട്ടു. ഇപ്പോൾ നല്ലാരു തുക വാടക കൊടുത്തെങ്കിലേ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു താമസസ്ഥലം പോലും കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഹോട്ടലിലെ കൈശം കഴിച്ചിട്ടും അവൻ ശരിയാകുന്നില്ല, അതു കൊണ്ട് വേണ്ടെങ്കിൽ കല്യാണം കഴിച്ചേക്കാം എന്ന് അരമനസ്സുണ്ട് അവനിപ്പോൾ. പക്ഷേ കൈശം ഉണ്ടാക്കാനായിട്ട് മാത്രമായി അവനെ പെണ്ണു കൈടിച്ചാൽ പറില്ലല്ലോ.

ആദ്യത്തെ ജോലിയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ തന്നെ, നിർബന്ധിച്ച് പെണ്ണുകൈടിച്ച് അവനെ തളച്ചിട്ടാണമായിരുന്നു എന്ന് പലരും ഇപ്പോൾ എന്ന കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. എൻ്റെ അപ്പൻ എൻ്റെ വിവാഹം നടത്തിയത് അങ്ങിനെ ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ദോഷമാനും സംഭവിച്ചില്ല, എന്നാലും സന്താനം ഇഷ്ടത്തിന് മതി മകൻ കല്യാണം എന്നാണ് താൻ ചിന്തിച്ചത്. അത് ഒരു തെറ്റായിപ്പോയോ. എൻ്റെ മകൻ ഇനി എന്തു ചെയ്യണം എന്നാണ് സാറിന്റെ അഭിപ്രായം.”

തനിച്ച് ജീവിച്ചിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു ജീവിയാണ് മനുഷ്യൻ. ശുണ്ടതിനോ ദോഷത്തിനോ ആകട്ടെ, മറ്റ് മനുഷ്യർ കൂടി ഉള്ളതിനാലാണ് നമ്മൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആണ്ണും പെണ്ണും ആയിട്ടാണ് തമ്പുരാൻ നമ്മൾ സൃഷ്ടിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് മിക്ക മനുഷ്യരും എതിർ ലിംഗത്തിൽ പെട്ട ഒരാളെ കണ്ണപിടിച്ച്, സന്താനം കൂടുംബം ഉണ്ടാക്കി, സന്താനങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച്, കൂടുംബം വളർത്തി, അവർക്കു വേണ്ടി ജീവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ ജീവിത ഫലം ആ കൂടുംബത്തിൽ തന്നെ പ്രകടവുമാണ്. അതിന്റെ ഒക്കെ കുറെ തൃപ്തിയിലും, കുറെ അതുപതിയിലും ഇഹലോക

വാസം വെടിത്തു് അരങ്ങാഴിയുകയാണ് തലമുറ തലമുറകളായി മനുഷ്യർ ചെയ്തു വരുന്നത്. കുടുംബജീവിതം എന്നത് ബഹു ഭൂതപക്ഷം മനുഷ്യർക്കും ഏറ്റവും ഉചിതമെന്ന് കാലം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്ന, ഒരു ജീവന ശൈലി ആണ്. തൊഴിൽ എന്നത് ജീവനം പരിപാലിക്കാനുള്ള ഉപജീവന മാർഗ്ഗം മാത്രമാണ്.

ഈംഗ്ലീഷിലെ മുന്തിയ വസ്തിയിലോ, ചേരിയിലെ ചെറുക്കുടിലിലോ ആയിക്കോടു, ഭാര്യയും ഭർത്താവും, കാലാക്രമത്തിൽ മകളും ചേർന്ന് അദ്ദാനിച്ച് അനന്നയപ്പും പകിട്ട് ഒത്തൊരുമയിൽ കഴിയുന്നതാണ് ജീവിതത്തിൻ്റെ ധമാർത്ഥ തൃപ്തി. ജീവിതസുവമെന്നാൽ, അദ്ദാനവും, അനന്നയപ്പവും, പകിടലും, ഒത്തൊരുമയുമാണ്.

പില മനുഷ്യർക്ക് മറ്റൊള്ളവരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ സെൻസിറ്റിവിറ്റി തസ്വരാൺ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ചുറ്റുമുള്ള അനീതികളോടും, ദുരവസ്ഥകളോടും പോരാടി, സമുച്ചത്തിനു നമ വരുത്താനുള്ള ഭാത്യം ആണ് ഇക്കുടർ ഏറ്റുടക്കുന്നത്. ഇത്തരം ഒരു ഭാത്യം അവനുള്ളതായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലാ എങ്കിൽ, നിലവിൽ ഉള്ള സഹകര്യങ്ങളും അസഹകര്യങ്ങളും അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ട് കുടുക്കാൻ മനസ്സുള്ള ഒരു പെണ്ണകുടിയെ കണ്ണെത്തി എത്രയും വേഗം സന്നം കുടുംബജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നത്.

തെറ്റ് - ശരി, ഗുണം - ദോഷം ഇതെല്ലാം തികച്ചും ആപേക്ഷിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ഓരോടും ദൃഷ്ടിയിൽ തെറ്റുന്ന കാണുന്നത്, മറ്റാരാൾക്ക് ശരി ആയി അനുഭവപ്പെടാം. സന്നം ആത്മാവിന്റെ മന്ത്രം അവഗണിച്ചു, മനസ്സാക്ഷിയെ വണിച്ചു, മറ്റാർക്കെങ്കിലും ദേശാധി ആയിത്തിരും എന്ന് അറി ഞിട്ടും അത് പരിഗണിക്കാതെ, ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികളാണ് അയാളെ സംബന്ധിച്ച് തെറ്റ്. നല്ല ഉദ്ദേശ തോന്നെ ചെയ്യുന്നതോക്കെ അയാളെ സംബന്ധിച്ച് ശരി തന്നെയാണ്.

അതുപോലെ തന്നെയാണ് ഗുണവും ദോഷവും. ഗുണമെന്ന് കരുതുന്ന കാര്യങ്ങൾ, ധമാർത്ഥത്തിൽ ഗുണം തന്നെ ആയിരുന്നോ? ദോഷം എന്നു കരുതിയതെല്ലാം, ധമാർത്ഥത്തിൽ ദോഷം തന്നെ ആയിരുന്നോ? ഇതോക്കെ കാലത്തിനു മാത്രമേ തെളിയിക്കാൻ കഴിയു. ദോഷമെന്ന് നമ്മൾ കരുതുന്ന ഓരോ സംഭവങ്ങളുടെയും ഉള്ളിൽ, അതിന്റെ അനേകമടങ്ങ് മുല്യമുള്ള ഗുണങ്ങളുടെ സാഖ്യതകൾ അടങ്കിയിട്ടുണ്ട്.

ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് ഉത്തമ ബോദ്ധന ഉള്ള ഒരു കാര്യം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. പക്ഷേ, മകൻ്റെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു പൂർണ്ണ ബോദ്ധന ഒരു പിതാവിനും സാഖ്യമല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട്, അതേ ചോല്ലി ആജീവനാന്തം കുറ്റബോധം പേരി നടക്കേണ്ടതില്ല.

ഇനി, കഴിത്തതിനെപ്പറ്റി വിഷമിക്കാതെ, ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധമുള്ള കാര്യങ്ങൾ, തസ്വരാനിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ച് ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുക. ഫലം എന്തു തന്നെ ആയിരുന്നാലും. ഒടുവിൽ അത് നമക്കായി തന്നെ വന്നു വെിക്കും.

More Articels: <http://www.bethlehemmatrimonial.com/editorial.html>